

SZARVASI ÚJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság s irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
czimzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DIJ:

Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1

Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdeté-
nyekért termérték szerint, minden négyszög centimeter
után 3 kr. számítatik. — Allandó hirdeményeknél
kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Arpád, irodalmi
és nyomdai intézetbe küldendők.

A korról a kornak.*)

II.

Azt az időt érzjük, midőn a classicus műveltség a magas politika és diplomatiái pálya vagy a harezi élet vilézsége, szerencséje többé nem fentartó elemei, nem biztosítékai az állami létnek.

Korunknak egyik megkülönböztető jellege általában: a realis téren való haladás. Az „erő és anyag” elve nem csak a bölcsészeti problémák megoldásánál játszik szerepet, de az életben is mind több több tért foglal el.

Különösen az ipar az, melynek szabadsága, önállósága, előhaladása, fejlesztése, szóval a művelt külfölddel való versenyképességei emelése: nemzeti jólétünk s életfentartásunk érdekében legszentebb kötelességünk.

Az ipar ma már a tudomány mellé helyezkedett, s nemcsak roppant kézi ügyességet igényel, de segítségül hívta a vegytant, természettant, a tudomány többi vívmányait, hódol az aestheticának, napról napaa új és váratlan felfedezéseket tesz; készítményei már nemcsak kizárólag a nélkülözhetlen szükségletek fedezésére szorítkoznak, hanem az izlés és divat elvei, kíváncsiak szerint is kell, hogy igazodjanak; s ezekből kifolyólag kétségtelen, hogy az ipar épügy megköveteli a magasabb értelemben vett tanulást és tanítást, mint a tudomány bármely szaka, hogy kellő és korszerű ismereteket szerezhessünk benne magunknak.

Mester nem jó készen a világra s a legnagyobb természeti ügyesség, idom s talentom is csak szorgalom és némi fáradozás által — fejlődhet ki. Idő és türelem kell minden nagy munkához. Naponként valamit tenni, s a kifüztött czélt soha szem elől el nem bocsátani: ez azon titok, miért s miként vitetett véghez annyi például Angliában, hol a kormány alig tesz

valami kezdeményezést, s jobbára a társadalom, az egyesek tesznek mindent.

Hogy mire képes iparunk, ha az általános érdeklődés, figyelem és pártolásnak csak egy kis támogatására is számolhat; azt örvendetesen bizonyítják, úgy a világ tárlatok melyeken a magyar ipar elismerésre méltólag volt képviselve, valamint a hazai kiállítások, melyeket valóban „az ipar és közgazdaszat terén való fokozatos haladás próba mérőjéül tekinthetünk, különösen pedig a legújabb — székesfehérvári országos ipar és közgazdaszati kiállítás, melynek szépen sikerült volta, és bizonyára áldásos eredményei, jól eső örömmel és édes reménnyel tölthetik el lelkünket.

Most és ezek után, a társadalmon s ennek alapján, — a családon, a szülőkön van a tettek sora!

Minden jó szülőnek nemcsak ohaja, de szent kötelessége is, hogy gyermekeinek jövőjéről lehetőleg gondoskodjék.

Általános a panasz, hogy sok a diplomaticus ember! az ügyvéd, az orvos, a tanár, a mérnök a hivatalnok mindazt mondja, sőt panaszolja, hogy pályája túl van terhelve az ujonczok létszámával. Hiszen bár úgy volna! ez nem lenne baj mert a nemzet intelligens elemét gyarapítaná, de nem így áll a dolog. Egyetlen életpálya sincs és nem is leszen soha úgy túlterhelve, hogy a képzett szakember meg ne élhetne rajta, ha szorgalmas és becsületes, hanem igenis, a legtöbb életpálya, sőt mondhatnánk az egész társadalom túl van terhelve proletáriusokkal a félkészültségű fél-tudákos, felületos munkakerülő, szédelőgökökkel kik saját megkezdett, vagy abban hagyott — pályájok jó-hírnevének, becsületének czéggérezői.

S mi az oka ennek?! Csakis ahogy mondani szokták az: — urhatnámság! . . .

Szülők! akarjátok e hogy gyermekeitek jövője megélhetése, egyéni függetlensége biztosítva legyen?.. ha nincs tehetségetek és módotokban, hogy a költséges tudományos pályára képezzétek gyermekeiteket: neveljétek belőlök jó iparosokat. Így jót tesztek velök is, mert biztos becsületes kenyeret adtok kezökbe, melyet sem politikai zavarok, sem kormány változás, sem egyesek muló kegyei nem vehet ki kezökből; s jót tesztek a hazával, nemzettel is, mert legfőbb támaszát a középosztályt, a polgári rendet fogjátok erősíteni.

Hisz' ha a becsületes munka, szorgalom és kitartás évek hosszú sora után, végre a megérdemelt jólétet, sőt talán megvagyonosodást eredményezi, mi sem könnyebb akkor, mint a köznapi értelemben szólva „urnak lenni“; hanem ha az „urnak“ nincs sem szellemi tehetsége, sem anyagi képessége, sem igyekvő akarata, hogy élhessen, a mint neve, czime hozná magával úri módon: akkor aztán nem nevetéses, de szánandó is egyszersmint az ilyen hitelét vesztett talmi arany és nagyzás hóhortja?!

Oszolják el már egyszer az a szerencsétlen, elfogult, téves felfogás, hogy csak olyan gyermek való iparosnak, a kinek nincs tehetsége vagy hajlama az iskolai tanulásra, — „nincs esze!“ ahogy szokás mondani. — Hát hogy jó iparos legyen valaki, ahoz nem kell ész és fogékony elme a tanulásra? s ha lángesze kitünő tehetsége van nem érvényesítheti e azt épen

ugy, vagy talán még jobban, az ipar terén mint bármely más életpályán.

S ugyan melyik életpálya az a mely szebb, függetlenebb, tiszteltebb, biztosabb mint egy szorgalmas becsületes törekvő iparosé? aki, hogyha meghal is, hátra hagyott családja nem szorul holmi csekély nyugdíjra vagy épen a koldus botra, mert a család egy jó munka vezetőt fogadva, kenyér kereseti iparágát folytathatja tovább.

S a hazai ipar felvirágoztatását, semmi nemü külső befolyástól, de csakis a társadalom felkarolásától s így önmagunktól remélhetjük és várhatjuk, főleg — ha annak mennél több képzett ügyes munkás kezét és tevékeny erőt bocsátunk szolgálatára.

A gazdaszat és kereskedelem némileg eltérőleg ugyan, de lényegileg ugyanily szempontból ítélhető meg.

S ha megtanulja a nemzet, mert szükségképen meg kell tanulnia azt felismerni, hogy társadalmi és egyéni jóléte, nemzeti életképessége főleg e három tényező: „gazdaszat, ipar és kereskedelem“ minél szélesebb alapra helyezésében s terjesztésében áll; akkor — azzal végezhetem én is a mit egyik tekintélyes napi lapunk a székesfehérvári iparkiállítás megnyitása alkalmára irt: — „ezzel sokat hányatott nemzetünk viszontagságos történetének egy új korszaka nyílnék meg. Egy új korszak melynek jelszava: a munkaszeretet, a munka tisztetlet; — a melynek feladata: az anyagi téren

T Á R C S A

Csolnak-dalok.

Mi volt nekem a szerelem?
Holt remények szemfedője,
Sötét bubánatból szöve.

Petőfi S.

I.

Eh gyakran megjelen előttem
Bánatos arczod, megtört alakod,
A mint ágyamra lehajoltan,
Régi szerelmünk bánod, siratod.
Tudom én jól, hogy nem vagy boldog,
Azt eltitkolni nincs erőd,
Hiába mutatsz hideg közönyt
Előttem s a világ előtt.

II.

Találkozunk gyakran egymással;
De soha nincsen egy szavunk;
Csak lopva tekintünk egymásra
S azzal is boldogok vagyunk.
Olykor kezünk is összeér,
Csak úgy gyengén, „véletlenül“
De azért ki nem mondanám,
Hogy szeretlek végtelenül!

Óh! miért is vagyunk mindketten
Az álszemérem rabjai?!
Hisszük, hogy elvesz büszkeségünk
Egymáshoz mervén szólni.
Hiu ábránd a büszkeség ott,
Hol két szív egymásért dobog
És nem lehetnek holdogok.

III.

Emlékszel-e a holdas éjre?
Midőn a ringó csolnakon
Együtt bolyongtunk, elmerengve
Az illatozó hársakon.
Az este mi szép volt, . . . emlékszel-e még?
A viziükörében mint tűnt fel az ég!
S míg a halavány hold fellegbe vonult
A fák üde lombja vállunkra borult. . .
Ott suttoga ajkad örök szerelemről.
S epedő vágy tüze lángolt ki szemedből.
És emlékül adál egy hárslevelet,
Hogy el ne felejtsem soha nevedet.
Ha nem feledél el? hogy tudsz így bánni velem?
Csak visszatér ugyis egykor a hű szerelem!

IV.

A mi utunk elválhatatlan,
Szívünk rég egygyé olvada.

Handwritten notes in the left margin: 7, 5, 2, 2, 5, 4, 7

hatalmassá tenni a nemzetet; mert csak jólétben élő nemzet lehet igazán nagy, boldog és szabad!

Adja a magyarok Istene, hogy úgy legyen!!!

GÖNDÖCS BENEDEK.

KOCSIS PÁL.

A közügyeknek s társas-életünknek tevékeny tényezője hunyt el f. hó 8-án Kocsis Pálban, ki akár mint tisztviselő, akár mint magán ember, hivatását híven tölté be, s tiszteltreméltó nevét vivott ki magának. A megboldogult hivatalos elfoglaltságai mellett is talált időt arra, hogy a közügyekkel foglalkozék, szem előtt tartva mindig azt, hogy a társadalomnak az egyetemes célok érdekében minden ember erejére szüksége van; s ő azok sorában állt, kik szellemi emelkedettségük folytán vezérszerepre hivatva egy egész körnek szabnak irányt a társadalmi tevékenység terén. Humanus irányu közintézeteink, s minden mi a haladás eszméjével összefüggőleg mint társadalmi mozzanat felszínre került: a megboldogultban mindég tettekre kész pártfogóra talált, példát nyújtva sokaknak arra, hogy emberi hivatásukat miként tölthetik be.

Lapunkban — melynek kezdetétől fogva munkatársa, és barátja volt — nagy előszeretettel foglalkozott vasút-ügyünkkel, s annak keresztül vitele mellett társadalmi úton is sokat buzgókodott. — Kocsis Pál 1811 december 31-én Szentesen született református szüléktől. A középiskolákat Holdmező-vásárhelyen és Debreczenben végezte kitünő sikerrel. Ezek befejeztével Szentesen mint rector-professor (felsőbb elemi tanító)

Te vagy most is álmaim öre
S eszmény-világom csillaga!
Te vagy ábrándjaim tündére,
Ki csendes lakom rejtekén
— Eljárva hozzám szellemszárnyon —
Világítsz lelkem bús egén.

V.

Jer hát bánkodó gyenge lélek!
— Sovárgva hívón int karom, —
Nem vagyok én oly hideg hozzád
A mint mutatni akarom.
Szeszéyeidet elfeledtem;
Sem bosszútállód nem vagyok.
Csak most szeretlek még igazán
Mikor mindenki elhagyott.

Óh nem kívánom én, — ne félj! —
Hogy engem esdve, sirva kérj!
Egyetlen szóra megindulnék
S elgyengült szívvel rád borulnék.

OLÁH MIKLÓS.

Hogyan vegye az ember nőül

főnöke leányát

ha az gazdag és szereti őt.

Nincs helyzet, melyben egy szellemes és igazán szerelemes ember ne tudna sikeresen célt érni. A szerelem minden akadályt legyőz s valósítja a fellegrákat.

alkalmaztatott; hajlama azonban a mérnöki pálya felé vonta, s csakhamar a technikai tanfolyamra lépett s mint okleveles mérnök elsőbb felső és alsó Lendván, majd Szentesen s 1861-ben mint a kákafoki halászelki árvédelmi társulatok mérnöke Szarvason lett alkalmazást. Ez időtől kezdve a társulatok ügyét kiváló szakértelemmel s ügyességgel vezette haláláig, mely 68. éves korában, hosszabb szenvedés után érte utól.

A megboldogult öt tagú, anyagilag teljesen biztosított családot hagyott hátra; neje, kivel 25 évig élt boldog házasságban, már évek előtt elhunyt. — Kocsis Pál, elhunytával, a jól betöltött élet képét hagyta hátra, s a sírba, a por-ember pihenő helyére a szeretet és hála koszorú kísérték. Áldás legyen emlékezetén!

CSARNOK.

A BÉCSI SZINHÁZAKRÓL.

Boccaccio és Niniss a Károly színházban.

Színpadai és színművészeti tanulmány.

IRTA:

MOLNÁR GYÖRGY.

(Folyt.)

Octavius Caesárt Robert adta! Shakspeare azt mondja, hogy pelyhes állu ifju, de ez Robert a lakján látszott csak, nem állán, mely a tiszteres borotválkozás alatt is barna erős szakállt mutat a sima ifju arczon.

A pelyhes állu ifjuban egy nagy lélek, hős, egy igazi Caesár lakik, telve physical és szellemi erővel. Antonius vetélytársa ő, és minden ízében méltó ellenfele, ki hősiég is, észszel is Antonius fölébe kerekedik s a nagy római legyőzi.

Octavius Caesár imponál Antoniusnak; ez az illuzió még

Sansae Ivan szerény irodatiszteske volt a „Grantargent és Tsa” nagy üzletében, a melyet egész Európa a világ egyik legszilárdabb és leggazdagabb kereskedésének tartott.

Iván jó arczu, nem valami együgyü és buzgó fiatal ember volt, a ki kitünően tánczolt és végtelenül tetszett Grantargent asszonyságnak.

De még végtelenebbül tetszett ő leányának, Antónia kisasszonynak, a ki, miután vagy százszor elmondta magában, hogy atya sohasem fogja őt egy alárendeltjének nőül adni, — épen nem fogadta visszaütő ridegséggel Iván tüzes vallomásait.

De hát mire vezethetett mindez, mikor nem akadtak eszközre, a mellyel meghassák a kegyetlen atyát s kiereszokolják tőle a leány kezét?

— Gondolkozzék, keressen, találjon módot, de tudja meg, hogy mindkettőnk boldogsága önön és elmésségén áll, s önt teszem felelőssé, ha a jövő kétségbe ejt.

Igy szölt Antónia Ivánhoz.

Iván elment gondolkozni! Soká gondolkozott. Végre egy nap, miután három óra hosszat tartotta fejét két keze közé temetve, ragyogó arczal egyenesedett fel s kiáltá:

— Meg van!

Elhagyja szobáját, felhuzza legtisztább kesztyűjét, fénylő cipőben és kifogástalan magatartással, a félelem minden látszata nélkül jelentkezik az irodában, ama szentek szentjében, a hol Grantargent ur saját személyében trónolt, az a Grantargent ur, a ki alárendeltjei szemében a megközelíthetetlen istenség bizonyos színében tünt fel.

külsőleg sem volt meg, midőn Sonenthal és Robert szemben álltak egymással. Nem az alak külső nagyságát, vagy terjedelmét értem ez alatt, mert hiszen Egressy G. sem volt valami athlétai termet, de azért szellemi erejének hatalmával, ő volt az óriás, az óriások mellett is!

A szereposztó hibája tehát, ha Robertnek, e kitünő és jeles modern-dráma játszó szerelmes színésznek, a németeknél „jugendliche Liebhaber“-nek nevezett talentumnak, egy antik szabasu Shakspeare-i karakter-szerepet oszt azért, mivel pelyhes állu ifjunak nevezi egy gúnyolódó Antonius pártbeli római.

Eppen ilyen hiba Octaviát, Caesar nővérét Janisch kisasszonnyal játszani. E gyermekes, idylli alaku alaku fiatal színésznő, a szenteség szüziés bájával, virág, mely fakadóban van és még nem nyílt, csak színét mutatja, illatát is fogva tartja még a harmat, hamvát sem érinté az önzés lehellete, hangja is illetetlen égi hangzelegésü, — természetes, hogy nem képes személyesíteni egy özvegy római nőt, nem bírhat egyéníteni egy Octaviát, kiről Shakspeare Enobarbus ajkával ezt mondja:

„Octavia kegyes, hideg, [csöndes kedélyü nő*. Kora is a harmincz év felé jár, Janisch kisasz. pedig alkata, hangjánál fogva, még 30 éves korában is az üde szenteség ábrázolására van utalva.

Olyan áldozat galamb volt ő az istenek oltárán, s nem a már egy házasságot túlélt özvegyi ara Antonius karjaiban!

Egyedül Wolter asz. állott a remekmű színvonalán; ő sem volt ugyan izról izre királyi Cleopatra, kit Enobarbus így fest le a megannyi királyi nagyságu rómaiak előtt, s még ezek is elragadtatva hallgatják:

Ah de ő maga!
Minden leírás koldus; ott feküdt
Arany szöveggel áttört sátorában.

Grantargent ur meg volt lepelve, a mint hivatalanul látta belépni alárendeltjét s kérdezte, mit akar.

— Uram, felelt Iván ünnepélyes komolysággal, van szerencsém öntől leánya, Antonia kisasszony kezét kérni.

Grantargent ur kimeresztette szeméit és rabamult Ivánra, majd egyszerre akkora derűtség vett rajta erőt, hogy egész teste reszketett belé.

— Leányomat, Antoniát! kiáltott fel a hogy megszünt nevetni.

— Igen, uram, viszonzá Iván, folyton akkora komolysággal, mint akár egy brahmin.

— Szegény fiu! mormogá Grantargent ur. Igazán nagy kár, hogy megbolondult. Olyan kitünő és pontos hivatalnak volt! — Önnek gyógyíthatnia kell magát, édes barátom.

— Mi ellen?

— No hát ezen örülesi roham ellen.

— Én nem vagyok örült.

— Ugy hát szemtelen ön, a kit rögtön kidobatok. Leányomat kéri! egy Sansac!

— Dobasson ki akár az ablakon, ha önnek úgy tetszik, válaszolt Iván szilárdul, — de tudja meg, hogy e hó végeig társa leszek a londoni „Tom Tompson“ ház egy negyedének.

— A „Tom Tompson“ ház társa! mondja ön, kiáltá Grantargent ur, hevesen kelve fel székéről. Hozzon nekem erről bizonyosságot uram, s leányom az öné.

— Jól van uram, szólott Iván, e bizonyosság hét nap alatt az ön kezében lesz.

S mélyen meghajolva távozott.

A mint az utcára ért, kocsiba vetette magát s az éj-

Szebb mint a Venus kép, min a valót,

Felülmulá a művész!*

majd ismét így szól Cleopatráról:

„De benne tőkéllyé vált a gyöngeség is,
S alig lehelve, hatalmat lehelte
maga körül!

E nőnek kor nem árt; a megszokás

Örök varázsát nem koptatja el.

Más nő keblén a vágy, ha jól lakott,

Elalszik: itt új vágyra gyúl; mivel

E nőn a rút is oly dícsó, hogy a

Pap is megáldja, míg bujalkodik*!

A Caesarok eme királyi kéj hölgyét, a királyi kéjhölgyek eme Caesarnőjét, ki Julius Caesárt is meghódította, Wolter asszony nem bírta a költő alkotásával megegyezőleg a színpadon megérezkíteni.

A női jellemeknek e pszichologiailag csodálatos és rejtélyes alakját, a szenvedély és indulatok e viharos oceánját, a szív-és lélek tajtékos hullámverését, az érzéki szerelem telhetetlen kéjszomját, a gyöngeség és erő közt való örökös hanykódást, a méltóság, hatalom e természetes istennőjét a gyáva lélek harezában küzködve, hiúságában kínlódva az élet után kapkodva — igen nehéz a színpadon magyarázni, megalkotni.

Shakspeare Junot és Venust lehelte e női edénybe és az egyiptusi királynői Cleopátrában három istennőt teremtett!

Wolter asz. egyiket sem tudta teljes mértékben kiemelni, vissza tükröztetni.

Egyénítésének alapvonásait ama benyomáshól vette, melyet az aegiptiai szobrok és sarcophagok megdöbbentő merev, komoly, hideg kifejezéseiből merülünk s ezek láttára érezünk. Ilyen mereven ülő szobor volt Wolter asz. gyakran, s ez valóban művészien remek volt, — de hiányzott a hatalom és méltóság ama dícsőnye, melyet Shakspeare így jelez: „alig le hel-

szaki pályához hajtattott. A boulognei vonat épen indult. Iván felült és másnap reggel teljesen kicsipve állított be a londoni Tom Tompson ház irodájába.

— Uram, szólott a két vezértárshoz, van szerencsém magamat társul ajánlani házuk egy negyedében.

A két angol bámulva nézett össze.

— Kicsoda ön? kérdé az egyik.

— Itt a névjegyem.

— Sansac Iván. Nem ismerem.

— Uram, én egy hó alatt Grantargent ur leányát veszem nőül.

— A „Grantargent“ házét?

— Igen uram.

— A Boulevard „Hausmann-on“?

— Igen uram,

— Ah ez már más. Ez esetben elfogadjuk uram.

— Legyen tehát ön szives, uram, nekem irást adni arról, hogy elvben elfogadják társul szegődésemet.

— Teljes örömmel.

Másnap Iván visszatért Párisba, megmutatta a Tom Tompson ezég irását Grantargent urnak s egy hó alatt nőül vette Antoniát.

Minden a legkitünőbbben sikerült, csak az a baj, hogy Sansacné asszony majd meghal az unalomtól Londonban és a társi kötelék, a mely férjét a Tom Tompson házzal egybefűzi, valószínűleg csakhamar megszakad.

Egy francia adoma után írta

Bérgy Holman.

7. 5. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

3

ve, hatalmat lehel maga körül. Az érzéki szerelem szomjait sem tudta eléggé forrón kiemelni, nem festette a féktelen vágy ama tomboló indulatait, melynek mindent feláldoz, csakhogy Antonius gyönyöreiben élvezhessen.

A tragédia második felében, mikor a szenvedélyek kétségbeesési indulatokkal egyesülve, nagyobb hullámokat vernek, Wolter asz. is jobban fölhevült és azon jelenetben mikor a hírnök Antonius és Octavia egybekelését beszéli el, orkán-szerű viharral tombolt, s egy valódi haragvó Junó volt!

Hatalmas hangjának élességével metsző vala a fájdalmak kitörésében s nagy kár, hogy a lelki állapotok különféle kifejezésénél a gyönyörű hangfestéssel egyszersmind arczával is nem tud rajzolni, mi által tökéletesebb és összhangzó volna a művészi benyomás. Mindig félművet alkot a művész, ha arca mitsem mondva, meghazudtolja a szót, melyel a lelki állapotok helyzetét festi és magyarázza; ezt mindenütt kísérni kell az 'rejtékekkel, mert a kifejezések összhangjából származik az illúzió, a művészi egység.

(Folyt. köv.)

HIREK.

— **A főgymnázium** disztornász-százada e hó 17-én kedden este 6 órakor versenynyel egybekötött nagy diszgyakorlatot tart a nyári tornatérén, melyre a tornászat kedvelői tisztelettel meghívatnak. Műsor: I. Rend és csapatgyakorlatok botokkal, befejezve ellenvonulással körben. II. Szertornázás. 1., Verseny a nyujtón. Az első díj 1 arany; a második díj 4 ezüst frt; a harmadik díj 2 ezüst forint. 2., Verseny a korlátan. Első díj 1 arany; második díj 4 ezüst frt; harmadik díj 2 ezüst frt. 3., Verseny a távolugrásban. Győző jutalma 4 ezüst frt. 4. Verseny a magasugrásban. Díj: 3 ezüst frt. 5. Tornázás gyűrűhintán. Díj: 1 frt. 6. Gyors mászási-verseny. Díj 2 ezüst frt a két legjobb mászó közt megosztva. 7. Verseny a ló- és bakugrásban. Első díj 1 arany; a második díj 4 ezüst frt. 8. Gyorsfutás egy fordulóval. Díj: 4 ezüst frt az elsőnek. III. A díjak kiosztása. „Általános ügyességért” előtornászok közt a következő díjak osztatnak ki. Első és második díj 5—5 ezüst frt; harmadik és negyedik díj 3—3 ezüst frt; az ötödik díj: 2 ezüst frt; hatodik: 1 ezüst frt., összes díj: 3 arany és 49 ezüst frt. Versenydíjakat adományozni kegyesek voltak: Tatay István igazgatótanár ur 2 darab aranyat és 4 ezüst frtot. Sipos Soma ur 5 ezüst frtot. Disztornász ifjak 10 frtot. Csicsa Mathild k. a. leánynövendékei egy szini előadás erehményéből 30 frtot. A szarvasi nőegylet 6 ezüst forintot; kik is fogadják legmélyebb köszönetemet a szép czél iránti tetteleges buzgalomukért a disztornászok nevében is. Szarvas, 1879. június 12-én. Oláh Miklós tornatanár.

— **A mező-túri** illetőségű egyetemi ifjuság f. év jun. 21-én, szombaton, a „Dobogó” vendéglő nagytermében hangversenynyel összekötött tánczvigalmat rendez a túri nőegylet és óvoda javára, melyre városunk közönségét tisztelettel meghívja a rendezőség.

— **Műkedvelőink** Bogyó Alajos ismert nevű énekessel három előadást fognak tartani. Az első előadás a nyári szinkörben ma este tartatik. Szinre kerül: „A két szilaj betyár” című 1 felvonásos népszínmű Szigeti Imrétől. E mellett Bogyó úr két dalmű-részletet énekel, s valaki szavalni is fog (a színlap nem mondja, hogy ki.) A tiszta jövedelem fele része a nyári szinkör diszleteire, másik fele része a vendégművész jutalmazására lesz fordítandó. — Bogyó úr hangja és játéka a fejlettség azon fokán áll, hogy műélvet tud nyújtani;

remélhető tehát, hogy közönségünk méltó figyelmet tanusítand az előadások iránt.

— **Tolvajbandát** fedezett fel Deutchensmidt János rendőrbiztos városunkban, mely az év elejétől fogva rendszeresen működött. Április 8-tól kezdve május 9-ik három felvesés is történt városunkban; e mellett számos tolvajlás követtetett el oly raffineriával, hogy a tettesek nyomára jönni nem lehetett. Végre Deutchensmidt János rendőrbiztos — kinek ritka rendőri tehetséget a közönség rég ismeri — egy májushó 14-én elkövetett tolvajlás után az egyedül mutatkozó corpus delicti, egy mellény-gomb nyomán reá ismert a tettesekre s azokat május 15-én egytől-egyig összefogdosta. Az illetők — összesen hatan — mindannyian fiatal parasztleányok, jelenleg vizsgálati fogságban ülnek. — A károk nagy része — mint értesülénk — eddig is fedezve van.

— **Múlt vasárnap** a tornacsornak helyiségében Csicsa Mathild k. a. leánynövendéjének tanoncza szinielőadást rendeztek szép számú közönség érdeklődése mellett. Előadatott Csengey Gusztáv „Kosár” című színműve, nem csekély ügyességgel és hatással. A tiszta jövedelem, mely 30 frtot tett ki, a gymnásiumi tornafolyam jutalmaira ajánltatott fel.

— **Ismét** jégvihar vonult át városunk határára, f. h. 11-én. több helyen tetemes kárt okozva, különösen a szőlőkben és kukorica vetésekben. Biztosítsunk; s nyugodtan fogunk ez elemi csapás elé nézni, mely ujabban egész rendszerességgel jelentkezik.

— **A Mezőberényben** f. hó 8-án megtartott ló-kiállítás élénk részvét mellett ment végbe. Kiállított összesen 72 db. anya kancza, 3 éves és azon alóli kancza és csödör csikók. Fias kancza felvezettetett 30 db. három éves kancza csikó 13 db., csödör és 3 éven alóli csikó 29 db. Fias tenyész kanczáért a díjosztás ekép történt: 1-ső díj 12 db arany nyerte: mberényi Adamik Pál. 2-ik díj 10 db arany besabai Zailer Mátya s. 3-ik díj 8 db arany kiarcsai Lengyel Viktor. 4-ik díj 6 db arany szarvasi Janurik Pál. 5-ik díj 5 db arany szarvasi Janurik György. 6-ik díj 5 db arany gerendási Mokri Samuel. Ezenkívül díesérő ezüst oklevelet nyertek: mberényi Adamik Pál, özv. Vinter Andrásné Haty Károly. 3 éves kancza csikóért jutalmat nyert 1-ső díj 12 db arany besabai Gajdács János id. 2-ik díj 10 db arany gyomai Debreceny Endre, 3-ik díj 8 darab szarvasi Lustyik János 4-ik díj 6 darab arany szarvasi özv. Bakai Dánielné az 5. díj helyett Márton Mihály kladányi lelkész ur bronz díesérő oklevellel lett kítüntetve, a II. osztályból kiharadt 5-ik díjat 5 db aranyat mberényi Braun Daniel 1 éves kancza csikója nyerte. Az előjáróság a bizottság tiszteletére kedélyes közebedet rendezett. — Békésmegye közigazg. bizottsága f. hó 9-én tartott gyűlésén a kettős Körösön építendő hid költségeire segélyül 10,000 frot szavazott meg Mezőberény városnak.

— **A rozsdáról.** Gazdáinknál általános rémületet okoz a búzaterméseinket jelenleg ellepő rozsdá; s tekintve azt, hogy e búza-betegség általában káros, s bizonyos fokozatában romboló hatása is: e rémület nem indokolatlan. A jelenleg mutakozó rozsdá azonban az enyhébb befolyásuakhoz számítható. Ezen, úgynevezett veres rozsdá, mely a túl sok esőzés következménye, a búza szemet nem bántja s csak a levelekre gyakorol káros befolyást, minélfogva a búza szalmája, silánynya válhatik ugyan; de a magtermés jó lehet. A magra nézve veszélyes rozsdá fekete-pettyek alakjában jelentkezik, s a kalász szárát támadja meg, s a nedvkeringést akadályozza, úgy, hogy ha nagyobb mérvű: valóságos sorvadást idéz elő a növény-nél, miáltal a mag teljesen összeszárad. E kalamitás eddigelé vidékünkön még nem jelenti magát, s tekintve azt, hogy egy-

másután kétféle rozsdá nem igen szokta a búzát megtámadni: remélni mérjük, hogy attól az idén megleszünk kímélve.

— **A „Pestalozzi válogatott** paedagogiai munkái, czímű vállalat, mely Zsengeri Samu fővárosi tanító fordításában s kiadásában jelenik meg, s már a VI-ik füzetnél jár, jövő hótól kezdve műintézetünkben nyomatik. E nagyérdékű vállalat Pestalozzi összes paedagogiai műveit felöleli s kitűnő fordításban adja. Fölhívjuk reá tanfőuraink s a közönség pártoló figyelmét. Megrendelések — legzélszerűben levelezési lapon — Zsengery Samu kiadóhoz Budapest V. ker. akadémia utca 3. sz. a. intézendők. Egy-egy 10 ives füzet ára csak 50 kr. Egy-egy kötet 3—4 füzetből, az egész vállalat négy, esetleg öt kötetből fog állani.

— **Halálozás.** Polner Lajos földbirtokos, a megyei törvényhatóság, s közigazgatási bizottság tevékeny tagja f. hó 8-án b.-csabai birtokán jobblétre szenderült. Béke poraira!

— **Wodjāner Albert** gyomai nagybirtokos a gyomai ref. templom építés alatt levő tűzöri toronyszobájához 300 forintnyi adománnyal járult. A szép tett önmagát dicséri.

— **Csicsa Mathild** k. a. leánynevelő intézetének torna-vizsgálója a főgymn. tornacsarnokban f. hó 22-én d. u. öt óraker fog megtartani, melyen a t. szülők s általában a tornaügy barátai szívesen láttatnak.

— **Kocsis Pál** temetése f. hó 10-én d. u. 5 óraker általános részvét között ment végbe. Az egyházi gyászszertartásban Áchim Ádám ev. esperes és Sárkány János ev. lelkész urak vettek részt. A gyászbeszédet Áchim Ádám esperes ur tartá, emelkedett hangon esetelve a megboldogultnak érdemeit. A temetésen jelen voltak az összes szarvasi tisztviselők, köztük az árvédelmi társulat vezértisztviselői is. A család részéről közrebocsátott gyászjelentés következőleg szól: „Kocsis Ágnes férjzett Kass Józsefné maga és tetvérei Terézia, József, Imre és Kornelia, valamint férje Kass József és számos rokonnal nevében szomorodott szívvel jelenti szeretett édes atyjának illetőleg após és rokonnak Kocsis Pál társulati mérnöknek élte 68-ik évében f. hó esti fél tíz óraker hosszas szenvedés után végelgyengülésben történt gyászos kimúltát. A megboldogultnak hűli tetemei f. hó 10-én d. u. 5 óraker fognak a helybeli evang. sirkertben örök nyugalomra tetetni. Szarvason, 1879. június 4-én. Béke hamvaíra!”

— **A vásártartási** joggal felruházott békésmegyei községek vásárrendtartása tárgyában Békésmegye törvényhatósági bizottsága által megalkotott szabályrendelet szerint a megyei vásárok a naptár szerint m. gallapító vásár vasárnapját megelőző szombati napon veszik kezdetüket s a rákövetkező hétfői napon végződnek. Országos vásárok alkalmával minden árúezikk kijelölt áruhelyiségen az ipartársulati tagság és üzleti iparengedély kelte-re való tekintettel első sorban a helybeli iparosok lesznek elhelyezendők; városunkban a megyebeli vidéki iparosok és kereskedők ily sorrendben következnek: Szt.-andrásiak, gyomaiak, orosháziak, öcsödiek, csabaiak, gyulaiak, békésiek, m.berényiek, endrődiek, t.komlósiaiak, vésztőiek, k.-ladányiak, f.-gyarmatiak.

— **Aranymenyegző.** Uhrinyi Andor úr, a megyei társasélet egyik kiváló tényezője f. hó 8-án ülte Csabán köztisztviselőben álló nejével, szül. Paczek Aloiza úrnővel boldog házassága félévszázados évfordulóját. Bár ez ünnep ily a legszűkebb családi körben tartatott: a b.-csabai intelligencia azon része, mely az ünnepekteknek régi tisztelője, az evang. és római cath. lelkészekkel együtt sietett üdvözölni a ritka ünnepet ért házas társakat. A megjelentek érzelmeit Szemian Sámuel csabavárosi főjegyző úr tolmácsolta remek szavakban, tartós boldogságot kívánva a tisztviselőben megőszült párnak.

— **Népiszkolai** növendékei számára Zih Károly szentandrási néptanító úr „Versfüzért” adott ki, mely a napokban került ki műintézetünk nyomása alól s a nevezett néptanító urnál Szent-Andráson példányonként 40 kr-ával kapható. Ajánljuk e vállalatot a szülők, néptanítók s gyermekbarátok pártoló figyelmébe.

— **Tizenégy rablót** vitték be e napokban Debreczenbe, kik a környéken már huzamosabb idő óta üzik büntetlenül mesterségüket, a nélkül, hogy csak gyanu is lett volna rájuk. Farkas nevű esendbiztos kerítette közre néhány nappal ezelőtt a gazembereket, egy részöket Nánáson, más részöket Csáthon stb. A rablók többnyire a „profanum vulgus”-hoz tartoznak, u. n. közönséges kápcabatyárok. De van köztük egy bíró is ki, tizenkét év óta bírja községe bizalmát, melylyel ily galadul visszaélt,

s két asszony, kiknek egyike fejével együtt „szolgált” a bandában.

— **Az ág. hitv. evangélikusok** ez évi esperességi közgyűlését Áchim Ádám szarvasi lelkész s esperes ur — az egyházak sorrendje szerint — Nagylakra hívta össze jul. elsőjére olyképen, hogy e napon délelőtt az esperességi iskolaszék tanácskozása, a betérjesztendő körlelkészi jelentések alapján, — a délutáni órákban pedig az előkészítő értekezlet fog megtartatni. Másodikán s harmadikán a közgyűlés következik.

— **Bakay Péter** csabai evang. segéd-lelkész urat, ki városon szülötte — az ocsovai egyház (Zólyom megyében) nagy többséggel lelkészévé választotta. Mint értesülünk a választás körül ama megye hazafias intelligens közönsége élénk részt vett s Bakay úr részére döntőleg folyt be.

— **Gyulán** f. hó 11-én nagy részvét között kísérték a korán megnyílt sirba Szombathelyi Paulinát, Szombathelyi Gyula leányát, ki hosszas szenvedés után f. hó 10-én 21 éves korában hunyt el. Béke poraira!

— **A gyulai** rabmunkák, mint arról gr. Szichy Jenő székesfehérvári kiállítási elnök Janó S. kir. főügyészt értesíté, a kiállításon egytől-egyig elkettek. Ez ipari készítmények nagyobbára kosár s egyéb fonatos munkákból álltak; újabban — a mutatkozó siker folytán — ismét fog egy szállítmány utnak indíttatni.

— **A megyei** közbátorság tárgyában a mult hóról szóló alispáni jelentésben a következők foglaltatnak: a személybiztonság az elmúlt hóban semmi bünmerénylet által meg nem háborított. — Ellenben a vagyon-bátorság 24 lopás által támadtatott meg, melyekből Gyulán egy, Oroshásán 1, Szarvason 7, és Békésen egy eset betörés által eszközöltetett. Ezekből 20 eset kiderített. Gyulán egy, Orosházán egy és Békésen kettő nyomozás alatt áll. Régebb keletű lopás 7 és egy lopási kísérlet derített ki. Nagyobb beszámításu büntényt képez a Békésen május 10-én, Veil Sándor óras kárára elkövetett bolthetöréses tolvajság, mely nyomoztatik; Szarvason május 14-én Urbanesok János kárára elkövetett ház betöréses tolvajság, mely azonban kiderített és a tettesek a bíróságnak átadattak. Ezekon kívül jelentékenyebb az Orosházán Sváb és Bagi pusztai bérlők kárára elkövetett hizott sertés lopás mely kiderített, — és szintén Orosházán Lövei József kárára történt házbetöréses tolvajság, mely még ki nem nyomoztatott. El nem hallgathatom egyébiránt a Csabán állomásozó haszár század némely közlegényei részéről zöldtakarmány jogtan elsajátítására irányzott bünös merényletet, mely az ellen álló eszöz leveretésével erőszakossági jelleget öltött, — a mi a járási hatóságot arra indította, hogy hasonló sajnós kihágások megakadályoztatás a végett az ezredparancsnokságát megkeresni kényszerítették.

— **A tenger közlönye.** Még olyan ujság se volt, a minőt a jelenleg New-Yorkban tervezett egy világgörűli utazás személyzete fog kiadni a „Werder” gőzhajó fedélzetén. Ebben ugyan semmi rendkívüli nincs, csak az az eredeti, hogy e hajó fedélzetén egy lapot nyomnak s adnak ki, mely az utazási tapasztalásokat melegiben örökíténé meg. A lap nemesak az utazók számára telennék meg, hanem mindazon helyeken, hol a gőzhajó megáll áruba bocsátatnék.

TARKASÁGOK.

Az okos ember sokat gondol, keveset hisz, az okatlan nem gondol, de annál többet hisz.

A ki dicsekedni, kevélykedni akar, tanulja meg, hogy azok az eszközök, melyekből a mesterséges boldogság forrása látszik felfakadni — mind haszontalan romok, felettük az idő a sors szeszélye uralkodik.

Ifjúé a jövő, férfié a jelen, öregé a múlt.

Könnyű a gyűlöletet, nehéz a szerelmet, legnehezebb a közönyt elrejtteni.

A kevélység a hiánynak palástja, a rosz bornak czégére. A szellemi, erkölcsi sőt még a testi életnek is alig van systematikusabb gyilkosa, mint az öntelt kevélység, az a kevélység, melynek alapja merő haszontalanság, üres látszat.

Uri kedvtelések. III. Károly mantuai hercegnek legnagyobb kedve telt abban, ha jól kiszidták. E végből álöltözetet vett magára, ingerelte az embereket, eltörte az üvegeket, fazekakat stb. s nagyon megörült, ha általános szidták s verekedtek vele. — Henrik braunschweig-wolfenbütteli herceg végtelen örömet talált abban, ha — az ökröket sajátkezüleg üthette le.

Matematikai igazság. Carlyle, egy kissé excentrikus, de nagyszerű philosophus mondja: „Csinálj magadból becsületes embert, s akkor matematikai biztossággal felveheted, hogy egy gazemberrel kevesebb van a világon.

Sokat követel. Koldus. „Kérnek alásan egy kis segedelmet” — Ur: „Én olyan erős embernek elvből sohasem adok semmit.” — Koldus: „No bizony, talán azért a nyomorult egy-két krajczárért púpot növezzek a hátamon?”

A gyakorlatnál. Őrnagy: „De hadnagy úr, hová vezette megint azt a szakaszt — hát nem képes felfogni mi az a taktika?” Hadnagy: „Szolgálatára, őrnagy úr, de ötven frt havi fizetésért nem lehet az ember hadvezér.

Egy angol theologus vizsgázott tanárai előtt, „Boldogtalan — kiáltja az első vizsgáló, „hiszen ön egyetlenegy verset sem képes szóról-szóra ezíteni a bibliából.” „Oh igen” válaszolja a jelölt, „épen most jut eszembe az apokalypsishöl egy mondat, mely így hangzik: „És én felemeltem szemeimet és négy szörnyeteget láttam magam előtt.”

Koldus: „Kedves kisasszonykám, legyen oly kegyes ajándékozzon meg valamivel.” Kisasszony: „Hogy lehet kend oly szemtelen, piszkos eszmájával a szobába jönni?” — Koldus (magában morogva) „Az ördög vigye el a dolgát, még azt akarnák, hogy az ember ha koldulni megy, laceszmat huzzon fel.

Gyermekkori benyomásokról, s azoknak eltörölhetlen tartósságáról a késő korig. — „Folyt egy társaságban a beszéd. „Én például” beszélt az egyik, „egészen tisztán vissza tudok emlékezni arra az irtoztató fájdalomra, a mikor az első fogamat kaptam, — „És én” bizonyítja a másik, „ugy emlékszem e következő esetre, mintha tegnap történt volna: Dajkám egy izben vesszővel vert meg. No goodoltam magamb: várj csak, ezt megmondom mamának, ha beszélni fogok tudni.”

Ittas ember botorkál késő éjjel az utcán. Egyszer csak neki megy az utzasaroknak. Az érzékeny karambolra felkiált: — Hopp teringette utzasarkam, hogy nekem jött ebben a setében!

— Mért nem köszönsz a bácsinak Jankó? feddi az anya öt éves gyermekét, ki fedetlen fővel szalad be a szobába.

— Azért, mert nincs kalapom, feleli a kis nebuló.

— Hogy megy a klientúra? kérdi ügyvédpajtását valaki.

— Menni megy, de jönni nem jön, — feleli az, tragicus mosollyal.

Szerkesztői üzenetek.

— B. Albert Budapest. A panganét mellett a lant is pönöghetne. Várunk valamit. Üdvözetünket küldjük.

— Bánfi Zs. Páris. A nagy Babilonból örömmel vettük a szíves ígéretet, melyre erősen számolunk. A lap megy, s vele magánlevelünk.

— Inceződy L. Budapest. A szép költemény megjött s mielőbb sora kerül.

— F. Ármin. Budapest. Themis nem ellensége többi collegiának: úgylátszik pedig, hogy ez minden mást háttérbe szorít. A lap számít az ígért közleményekre.

— Gr. V. S. Dabas. A költemények sorsáról nem tudhatnánk meg valamit? Hisszük, hogy kézhez érkeztek. Valami újat örömmel vennénk. — Üdvözetünket küldjük!

GAZDÁSZAT.

Székes Fehérvárról.

I.

A megyei gazd. egylettől azon megtisztelő megbízást nyertem, hogy két megválasztott tagtársammal az egyület a Sz. Fehérvári gazdasági congressuson képviseljem. Jelen ohajtván lenni a f. hó 2-án tartott ismerkedési estélyen, 1-én vasutára ültem, hol egyik képviselő társam Bartóky Istvánnal találkoztam, együtt folytattuk utunkat Bpest s onnét másnap reggel Sz. Fehérvárra a régi koronázási városba, hol jelenleg a magyar ipar üli diadalünnepét.

Budára reggel 6 órakor átmenvén, az időháznál ezerekre menő közönséget találtunk, várva az indulást jelző esengetést. Látni lehetett itt az arisztokratia képviselőit az egyszerű gazda és iparosok vegyülve, — ez utóbbiakat könnyű volt felismerni, mert mindannyian jelvényt viseltek.

Fogalma lehet az olvasónak azon tolongásról, mely itt uralkodott, ha megmondom, hogy e napon csak a budai időháznál 8000 jegy adatott ki, levén az az iparos társulatok oleső szállítási napja. Előttünk három rendkívül népes kín — akarom mondani „két” vonat indult, minden coupeban 8—10 utas beszorítva. Mi rá értünk volna reggelinket nyugodtan elkölteni, ha a jó étvágyu iparosok előlünk mindent el nem takarítanak vala, de így még kenyeret sem tudtunk kapni.

Végre ütött a mi indulásunk várva várt perce is, s erős taszigalódás után bejutottunk a nekünk rendelt kocsiába.

Budától Fehérvárig igen szép vidéken, termékeny földek és szőlők között halad a vonat; egyfelől a tekintélyes Duna sima tükre mosolyog feléd, másfelől szelid hajlásu hegyek s tovább termékeny rétek és szántóföldekben gyönyörködhet a szem. — Két és fél órai utazás után Fehérvárról voltunk, hol kiszállván, rögtön a kiállítás helyiségebe siettünk.

A kiállítás helyisége igen csinos és alkalmas, kicsinyben emlékeztet a bécsi kiállításra. Csinos és terjedelmes parkba jutsz a díszes diadal kapun át, s legelőbb is a faradhatlan és jeles gazda Zichy Jenő gróf pavilonja tűnik szemedbe, mely csín és izlés tekintetében semmi kívánni valót sem hagy hátra. Belső berendezésén is meglátszik a nemes gr. e téreni jártassága. Láthatók itt az uradalomak térképei, összes terményei és épületeinek miniatúr utanzatai; továbbá az uradalomban produkált gazd. faipar czikkék melyek között több szépfonásu szék, és egyéb gazdasági eszközök méltán megragadják figyelmünket.

A kézmű ipar nézetem szerint nem olyan, minőt a szegedi kiállítás után várnunk lehetett, hanem a gazdasági termények és gépipar annál meglepőbb volt. Nagyszerű volt különösen a gépkiállítás, melyről ellehet mondani, hogy nem csak országos, de nemzetközinek is megjárta, mert a külföldi czégek, melyek Magyarországon képviselve, mind dús és választékos czikkékkal voltak képviselve. Több felől hallottam azon nem-helyeslést kifejezni, miszerint nem kellett volna a külföldi gyárosoknak a kiállításban részvétet megengedni, mert ez által elvezette a gépészeti kiállítás országos jellegét; igaz, hogy a hazai ipar ez által kissé szenved, mert erős concurrentiát csinál nekik a külföldi kiállítók sokasága, ámde más tekintetből ismét csak helyeselnünk lehet, mert egyrészt összehasonlítást csak is ez uton tehetünk, másrészt pedig a hazai gépészek az ott látott javításokat elsajátíthatják, s ez

által napról napra jobban közelíthetnek azon tőkely felé, melyet a külföld már jóformán megközelített; ámde önérté-
tesen kimondhatom, hogy habár e téren is sok még a kívánni
való, de már ma sem kell pírulnunk hazai gépészetünk primitív
volta miatt, s reményem, hogy elfog jönni és pedig nemsokára
az idő, midőn ebbeli szükségleteinkért, nem lesz szükség más
országokhoz folyamodnunk, s az ez után kiadandó sok millió
hazánkban maradhat, a magyar ipart éz iparost gyarapítandó,
mi, hogy mielőbb bekövetkezzék, azt hiszem, mindannyian lel-
künköl óhajtjuk.

Az állatkiállítás, — t. i. most még csak szarvasmarha és ser-
tés — bizony gyenge volt, s épen nem, vagy csak igen gyéren
képviseli a magyarországi állattenyésztést. Az idegen fajú marha
még számosabb volt, különösen az algaui és schweiczi elegendő
szám s szép példányokban van képviselve; magyar fajú marhát
alig néhány nagyobb tenyésztő állított ki, s ezek sem a legkítü-
nőbbek. József főherczeg kisjenői uradalma van több példány ál-
tal képviselve, de ezeken is meglátszik a néhány évi mostoha
kezelés, s bizonytal nem vehetjük ros néven, hogy ma még nem
volt képes oly példányokkal kiállani, a minőt, várni lehetett vol-
na, mert egy két év alatt nem lehet a régi fényre és hírnévre
emelni, habár a mostani derék főtiszt teljes erő, jó akarat és
szakképzettséggel törekszik is e czélt elérni.

Mezőhegyesöl ugy a Csáky mint Almássy fajok szinte több
példányban vannak bemutatva; ámde meg kell vallanom, hogy
az öt év előtti állapothoz, midőn szerencsém volt e gulyákat
Mezőhegyesen megsejmelni, — hanyatlást észleltem. Egy tekin-
tetben azonban némi haladás tapasztalható, t. i. az elébb kissé
vekony esontozatu Csáky faj erősebb esontozatot nyert, mi való-
színűleg az Almássy fajtali keresztezés eredménye.

Zlinszky István.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos SIPOS SOMA.

HIRDETÉSEK.

Párisi világkiállítás 1878

2 arany- és egy ezüst éremmel kitüntetve.

G A N Z É S T Á R S A,
vasöntöde és gépgyár-részvény-társulat,
Budapesten, II. ker.

Ajánlják

**kéregöntetű hengerekkel ellátott
hengerszekeiket**

melyek néhány év óta a bel- és külföldi malmokban eddig használatban
levő köveket mind inkább háttérbe szorítják, és a kisebb malmokban is,
az örlés kitünőbb minősítése végett igen előnyösek.

Ezenkívül mindennemű gép- és öntödei munkálatokat, fémöntvényű
kerekeiket bányászati munkálatokra stb. 13—20

Alólirott tisztelettel tudomására hozza a n.
é. közönségnek, hogy a **nyári** időszakra minden

prémes tárgyat, bundákat,

s általában szőrméket
moly elleni megőrzés végett jutányos áron átvesz;
nemkülönben ajánlja **szücs-üzletet.**

Eenczár István

német-szücs, Szarvason

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására jut-
tatni, miszerint helylen **Melis György**-féle házban:

**„A békési henger-gőzmalom
liszt-raktára“**

ezég alatt LISZT-RAKTÁRT nyitottunk, melyben készít-
ményeinknek eredeti áron és kitünő minőségben le-
endő eladásával

ROSENBERG FÜLÖP

urat biztuk meg.

Egyuttal a t. közönség kényelmére azon intéz-
kedést tettük, miszerint a buzát a budapesti tőzsdei napi
árkelet szerint, a szállítási költségek leszámításával
liszt gyanánt fogjuk becseréltetni, ez által a t. terme-
lőknek alkalmat nyujtva, hogy koronkénti **liszt** szük-
ségletüket, anélkül, hogy nagyobb mennyiségű gabona
eladásával volnának kénytelenek, jó és ősös áron be-
szerezhessék.

A midőn ezen raktárunkat a t. közönség beces
pártfogásába ajánljuk, vagyunk kitünő tisztelettel

2—3

Békési henger-gőzmalom.

CSEPLŐ-GÉPEK

Szeg-rendszer szerintiek

1, 2, 3, és 4 vonóerőre, szalmarázóval,
tisztító rostával ellátva

fából vagy egészen vasból készültek; új szerkezettel tartó-
sak jutányos áron mellet

dijmentesen szállitva Bécsig és Pestig
kaphatók

PH. MAJFARTH és Társa

gépgyárában

MAJNAI FRANKFURTBAN.

Megbízható alkalma ügynökök
kerestetnek. —14

Árverési hirdetmény

Szarvas város közgyámi hivatala részéről közhirre-
tétetik miszerint a néhai Kocsis Pál hagyatékához tar-
tozó nagyobbrészt szobabútorokból álló ingóságok f.
hó 15-én d. u. 2 órakor a Zlinszky-féle házban ár-
verés utján el fognak adatni.